

"GLORIA - MARIS"

ANTWERPEN

AANGESLOTEN BIJ HET KONTAKTKOMITEE VAN DE KRINGEN VOOR
NATUURSTUDIE EN NATUURBESCHERMING IN HET ANTWERPSE

de JAARGANG

REDACTIE
ANTOINE VEREYCKEN

SECRETARIAAT

VLIZ (vzw)
VLAAMS INSTITUUT VOOR DE ZEE
FLANDERS MARINE INSTITUTE
Costende - Belgium

J U N I 1 9 6 6

nr. 6

67232

VERSLAG VAN DE MAANDVERGADERING VAN ZONDAG 8 MEI 1966

Deze zomerse vergadering had een groot aantal schelpenliefhebbers naar het lokaal gelokt.

Secretaris opende en heette iedereen hartelijk welkom, met een speciaal woord voor de leden die van ver gekomen waren. Immers Hasselt, Brussel, Mechelen, St.-Niklaas waren vertegenwoordigd. Alvorens het woord te verlenen aan de heer Van Cleemput, voorzitter, die de spreekbeurt zou verzorgen ter vervanging van de heer Van de Sande, belet, lichtte hij de aanwezigen in over de organisatieplannen van de vereniging in verband met het "SCHELPEXSALON", dat van 4 tot 17 augustus a.s., te Antwerpen zal plaats hebben in de show-room van de firma ELFY, Frankrijklei 116. Hij deelde mee dat de bestuursraad zijn goedkeuring had gehecht aan de oprichting van een steunfonds, op voorstel van de heer Van Bulck, hetwelk ons zou toelaten de inrichtingskosten te dekken, meer bepaald door het vervaardigen van toonkasten. Dit steunfonds zou op allerlei manieren worden gespijsd, o.m. door de maandelijkse verkoop van schelpen en schelpensets (giften van de leden) aan een speciale tafel en waarvan de opbrengst integraal aan het fonds zou worden afgedragen. In dit verband kwamen deze maand reeds vele schelpen, groeireeksen van schelpen en speciaal gemonteerde sets met Teredo navalis (Paalworm) binnen, geschonken door Mevr. E. Declercq en Hr. Van Bulck. Achteraf zou blijken dat deze verkoop alle optimistische verwachtingen te boven ging en na korte tijd voor sommige zaken het bordje "uitverkocht" diende geplaatst. Meer dan Fr 850,- was het boni van deze eerste steunfondsverkoop. Hartelijk dank aan de milde schenkers, met de vrome wens dat zij talrijke navolgers mogen vinden. Verder zal iedere maand ook een tombola plaats hebben op de maandvergadering (lotjes F 5,- per stuk), waaraan telkens één mooie prijs is verbonden (ditmaal een elektrische koffiemolen, gewonnen door een lid uit Hasselt met het nr. 426) en waarvan de eindtrekking plaats heeft op zondag 9 oktober 1966, met als hoofdprijs een schilderij geschonken door ons lid, kunstschilder Mora, naast talrijke andere waardevolle prijzen. Verder kan ieder lid zijn steentje voor dit steunfonds bijdragen door eventuele giften in speciën of schelpen te bezorgen, die in dank worden ingewacht door Mevr. Vanmechelen, beheerster van het fonds, Bisschopstraat 56, Antwerpen, postrekening : nr. 9908.54 .

MIJN KENNISMAKING MET EEN SLIJKOEVER VAN DE WESTERSCHELDE

door F. Van Bulck.

Meestal staan de winden niet steeds gunstig om toevallig bij de week-ends voldoende materiaal op de kust te werpen. De eierkapsels die soms merkwaardige vondsten opleveren zijn bij mij steeds leeg. Wieren en andere dingen hebben mij evenmin iets opgeleverd. Manden en kurkebossen worden vermoedelijk minder gebruikt ofwel spoelen ze niet dikwijls aan. Wat er ook van zij, het "rapen" op stranden zelfs na een storm was voor mij nooit erg winstgevend. In de plaats dat echte- of pseudo kenners iets meer over de dieren en hun biotoop zouden verklappen beperken ze zich soms tot het schrijven van een handleiding voor strandjutters. De meeste boeken, en in verschillende talen, hebben het ofwel zeer vulgariserend over de schelp ofwel zeer wetenschappelijk over het dier. Wanneer ze spreken over het dier dan gaat het meestal over darmen, hart, nieren, zenuwen en noem maar op. Zelden over biotoop, levensgemeenschap, voeding en gedragingen. Ik ben de mening toegedaan dat net zoals in de Ornitologie het veldwerk door leken en liefhebbers moet gedaan worden. Een hoop werk voor de boeg! Waarnemingen, vondsten enz. worden natuurlijk niet zo vlug door de "kenners" aangenomen. Gewoonlijk stoot men op een harde muur van ongeloof, onverschilligheid en andere ontmoedigende houdingen. Ondertussen kunnen we elkaar echter wel iets meer mededelen. Dit moeten we trouwens doen in overeenstemming met art.1 van onze statuten. Bij gebrek aan literatuur en om boeken even aan de waarheid te toetsen heb ik achtereenvolgens meerdere tochten gemaakt naar een slijkerige oever van de Westerschelde, gelegen tussen Terneuzen en Saaftinge. Ik heb op die tochten zoveel geleerd dat het onmogelijk in eenmaal kan gezegd worden. In de eerstvolgende afleveringen van ons maandblad zal ik "mijn kennismaking met..." verder aan U verklappen in de hoop U een dienst te bewijzen. Vandaag zal ik mij beperken tot de algemene ondervindingen opgedaan bij deze tochten. Op een wegenkaart zocht ik eerst enkele "kale" plekken op nabij de Westerschelde. Ik koos daarvan enkele uit die alleen langs een smalle weg bereikbaar waren. Ik ging op tocht en kwam ter plaatse bij hoog water! (mis). Enkele golfbrekers staken nog even boven water. Op een van deze golfbrekers vond ik merkwaardig veel losse kleppen van *Petricola pholadiformis* gemengd met gering aantal *Zirfaea crispata*. Normaal had ik dit moeten noteren. Ik deed het echter niet. Ongeveer een jaar later werden vondsten gemeld van levende *Zirfaea*- en *Barnea*-. De ontdekkers waren echter zeer gierig met hun mededelingen. Uit "woede" heb ik dan mijn eigen plaats ontdekt. Waar er rook is, is er vuur en waar veel ledige kleppen liggen kunnen in de omgeving ook levende dieren zitten.

In januari 1966 trok ik opnieuw naar mijn plaatsje waar ik vorige zomer alleen de verdwijnende golfbrekers had gezien. Laag water was zeer vroeg. Ik reed rond zes uur in de morgen door hevige wind, kou en regen naar Holland. Laarzen, kap, handschoenen en zware regenjas waren amper voldoende om een uurtje op de slijkplaat te kunnen blijven. Het loonde echter de moeite want mijn veronderstellingen waren juist. Ik vond de boorders!

Een tweede tocht ondernam ik met de heer Kruyniers. Minder vangst ditmaal! We verspeelden onze laagwatertijd op een golfbreker. Een derde en vierde tocht ging ik samen met leden van de werkgroep.

Telkens ontdekten we nieuwe zaken op dezelfde plaats. In totaal 13 soorten op een plaats waar ik de eerste maal eigenlijk NIETS vond.

Levende *Petricia pholadiformis*, *Zirfaea crispata*, *Barnea candida*, *Teredo navalis* zijn de belangrijkste onder onze vondsten.

Enkele gevaren zijn op dergelijke tochtjes niet denkbeeldig. Ik acht mijn waarschuwing dan ook niet overbodig.

Op een tocht-alleen, zakte ik tot aan de knieën in het slijk. Wat zou er gebeurd zijn indien ik dieper gezakt was? Ik was alleen! Even later gleed ik uit, viel potsierlijk op mijn rug en ging toen maar meteen naar huis.

Op een tocht met drie man liepen we enkele honderden meter verloren in de mist. We hebben er hartelijk om gelachen. Indien U alleen gaat, naar een plaats die U nog nooit eerder bezocht, dan zou zo'n lachen wel eens "groen" kunnen zijn. De meest interessante plaats is wel het laag water. Denk er echter om dat enkele meter verder reeds een grote diepte kan zijn.

Tijdens zijn ijverig zoeken deed dhr Verwilligen één stap verder en stond meteen tot de heupen in het water. Een volgende stap zou vermoedelijk zwemmen geheten hebben!

(Vervolgt met : " Mijn kennismaking met *Petricola pholadiformis*".)

Waarschijnlijk is men gelukkiger met een
schelpenhobby dan geboren te zijn als miljonair.
